Kazalo

1 Polne mreže, negibne točke in izrek Knaster-Tarskega

- Polne mreže;
- Monotone preslikave med polni mreži;
- Najmanjša in največja negibni točki monotonih preslikav;

1.1 Polne mreže

- $(E, \leq)$ je delno urejena množica, kjer je $\leq$ delna urejenost, tj. relacija, ki je refleksivna, antisimetrična in tranzitivna;
- Spodnja in zgornja meja množice $X \subseteq E$;
- Najmanjša zgornja $\bigvee X$ (največja spodnja $\bigwedge X$) meja množice $X \subseteq E$;
- Simetrija med inf in sup;

Definicija 1.1. Naj bo $(E, \leq)$ delno urejena množica:

- $(E, \leq)$ je *mreža*, če za poljubna elementa $x, y \in E$, ima množica $\{x, y\}$ najmanjšo zgornjo mejo $x \vee y$ in največjo spodnjo mejo $x \wedge y$.
- $(E, \leq)$ je *polna mreža*, če vsaka podmnožica $X \subseteq E$ ima najmanjšo zgornjo mejo $\bigvee X$ in največjo spodnjo mejo $\bigwedge X$.

Trditev 1.2. *Naj bosta E, F polni mreži. Definiramo* (produktna urejenost)

$$\forall (x, y), (x', y') \in E \times F \,.\, (x, y) \leq (x', y') \iff x \leq_E x' \wedge y \leq_F y'.$$

Tedaj je $(E \times F, \leq)$ polna mreža.

Opomba 1.3. Trditev lahko posplošimo na produkt n polnih mrež.

1.2 Monotone preslikave in negibne točke

Definicija 1.4. Naj bosta $(E, \leq_E)$ in $(F, \leq_F)$ delno urejeni množici. Preslikava $f : E \to F$ je *monotona*, če

$$\forall x, y \in E \,.\, x \leq_E y \implies f(x) \leq_F f(y).$$

Opomba 1.5. Monotona preslikava v tem kontekstu je isto kot naraščajoča preslikava.

Definicija 1.6. Naj bo E poljubna množica in $f : E \to E$ preslikava. *Negibna točka* preslikave f je element $x \in E$, da velja $f(x) = x$. Množico vseh negibnih točk preslikave f označimo z $\mathrm{Fix}(f)$.

Opomba 1.7. Če je E delno urejena množica, potem tudi $\mathrm{Fix}(f)$ delno urejena množica, ki je lahko prazna.

1.3 Izrek Knaster-Tarskega

Izrek 1.8 (Knaster-Tarski)**.** *Naj bo $(E, \leq)$ polna mreža in $f : E \to E$ monotona preslikava. Tedaj $\bigvee \mathrm{Fix}(f)$ in $\bigwedge \mathrm{Fix}(f)$ sta elementi $\mathrm{Fix}(f)$.*

Dokaz izreka nam da na način, kako lahko dokažemo, da je podan element najmanjša ali največja negibna točka monotone preslikave f.

Posledica 1.9. *Naj bo E polna mreža in $f : E \to E$ monotona preslikava. Tedaj je $e \in E$ najmanjša negibna točka preslikave f natanko tedaj, ko*

1. $\forall x \in E \,.\, f(x) \leq x \implies e \leq x$ *in*
2. $f(e) \leq e$.

Podobno za največjo negibno točko.

1.4 Lastnosti negibnih točk in vloženih negibnih točk

Oznake:

- Najmanjša negibna točka preslikave f:
  - $\mu x \,.\, f(x)$;
  - $f^+(x)$.
- Največja negibna točka preslikave f:
  - $\nu x \,.\, f(x)$.
- Naj bodo E polna mreža, F delno urejena množica in $f : E \times F \to E$ monotona preslikava v vsaki spremenljivki, tj.

$$\forall x \in E \,.\, \forall s, t \in F \,.\, s \leq t \implies f(x, s) \leq f(x, t) \leq f(x, s),$$
$$\forall y \in F \,.\, \forall u, v \in E \,.\, u \leq v \implies f(u, y) \leq f(v, y).$$

  Za vsak $y \in F$ definiramo preslikavo $f_y : E \to E$, $f_y(x) := f(x, y)$. Označimo z $\mu x \,.\, f(x, y)$ preslikavo $\mu x \,.\, f(x, y) : F \to E$ s predpisom $\mu x \,.\, f(x, y)(y) := \mu x \,.\, f_y(x)$.

Trditev 1.10. *Naj bo E polna mreža in F delno urejena množica. Če je preslikava $f : E \times F \to E$ monotona v obeh spremenljivkah, tedaj sta $\mu x \,.\, f(x, y)$ in $\nu x \,.\, f(x, y)$ monotoni preslikavi iz F v E.*

Lema 1.11 (Zlata lema μ-računa)**.** *Naj bo E polna mreža in $f : E \times E \to E$ monotona preslikava v obeh spremenljivkah. Tedaj*

$$\mu x \,.\, \mu y \,.\, f(x, y) = \mu x \,.\, f(x, x) = \mu y \,.\, \mu x \,.\, f(x, y)$$

in

$$\nu x \,.\, \nu y \,.\, f(x, y) = \nu x \,.\, f(x, x) = \nu y \,.\, \nu x \,.\, f(x, y).$$

2 Odsekoma linearne preslikave

- Odsekoma linearne preslikave *(piecewise linear functions)*
  - Razdelimo domeno na kosi;
  - Na vsakem kosu imamo linearni izraz *(linear expression)*;
  - Preslikava ni nujno zvezna;
  - Osnovna domena je $[0,1]^n$.
- Pogojni linearni izrazi *(conditioned linear expression)*
  - Racionalni linearni izrazi;
  - Pogojni linearni izrazi.
- Teorija linearne aritmetike prvega reda
- Lokalni algoritem

2.1 Pogojni linearni izrazi

Definicija 2.1. *Linearni izraz* v spremenljivkah $x_1, x_2, \ldots, x_n$ je izraz

$$q_0 + q_1 x_1 + q_2 x_2 + \ldots + q_n x_n,$$

kjer so $q_0, \ldots, q_n \in \mathbb{R}$. Pravimo, da je linearni izraz *racionalni*, če so $q_0, \ldots, q_n \in \mathbb{Q}$.

Oznake:
- $e(x_1, \ldots, x_n) := q_0 + q_1 x_1 + q_2 x_2 + \ldots + q_n x_n$;
- $e(\vec{r}) := q_0 + q_1 r_1 + q_2 r_2 + \ldots + q_n r_n$, kjer $\vec{r} = (r_1, \ldots, r_n) \in \mathbb{R}^n$.

Linearni izrazi so zaprti za nadomestitev, torej za podan linearni izraz $e(x_1, \ldots, x_n)$ in linearni izrazi $e_1(y_1, \ldots, y_m), \ldots, e_n(y_1, \ldots, y_m)$, pišemo $e(e_1, \ldots, e_n)$ za nadomestni linearni izraz v spremenljivkah $y_1, \ldots, y_m$, dobljeni z nadomeščanjem spremenljivke x_1 z izrazom $e_1(y_1, \ldots, y_m)$, spremenljivke x_2 z izrazom $e_2(y_1, \ldots, y_m)$ in tako naprej.

Definicija 2.2. *Pogojni linearni izraz* je par $C \vdash e$, kjer je e linearni izraz in C končna množica neenačb med linearni izrazi, torej vsak element množice C je ene izmed oblik

$$e_1 \leq e_2, \quad e_1 < e_2.$$

Za $\vec{r} \in \mathbb{R}^n$ z $C(\vec{r})$ označimo konjunkcijo neenačb, kjer nadomestimo spremenljivke v C z števili $r_1, \ldots, r_n$. Z pomočjo pogojnega linearnega izraza lahko opišemo en kos odsekoma linearne preslikave:
- Domena kosa je $\{\vec{r} \in \mathbb{R}^n \mid C(\vec{r})\}$, tj. množica vseh vektorjev, ki ustrezajo vsem neenačbam;
- Linearni izraz e podaja linearno preslikavo nad domeno.

Opomba 2.3.
- Domena ni nujno odprta ali zaprta;
- Domena lahko prazna;
- Zaprtje domene je konveksni mnogokotnik ($\approx B^n$).

Definicija 2.4. Pravimo, da je preslikava $f : [0,1]^n \to [0,1]$ *odsekoma linearna*, če obstaja končna množica $\mathcal{F}$ pogojnih linearnih izrazov v spremenljivkah $x_1, \ldots, x_n$, da velja:
1. $\forall \vec{r} \in [0,1]^n \,.\, \exists (C \vdash e) \in \mathcal{F} \,.\, C(\vec{r})$ in

2. $\forall \vec{r} \in [0,1]^n \,.\, \forall (C \vdash e) \in \mathcal{F} \,.\, C(\vec{r}) \implies f(\vec{r}) = e(\vec{r})$.

Pravimo, da $\mathcal{F}$ *predstavlja* preslikavo f.

Opomba 2.5. Dva pogojna linearna izraza ni nujno bosta imela disjunktno domeno. V tem primeru, morajo se linearna izraza e_1 in e_2 ujemati na preseku.

2.2 Teorija linearne aritmetike prvega reda

- Linearni izrazi kot logični izrazi (*terms*);
- Atomarne formule so neenačbe med linearni izrazi;
- Enakost $e_1 = e_2$ pišemo kot $(e_1 \leq e_2) \wedge (e_1 \geq e_2)$;
- Negacijo $\neg(e_1 \leq e_2)$ pišemo kot $(e_1 > e_2)$;
- Ima lastnost *eliminacije kvantifikatorjev*, tj. vsaka formula ima ekvivalentno obliko brez kvantifikatorjev;
- Vsako formulo lahko zapišemo v disjunktni normalni formi, torej kot disjunkcijo konjukcij atomarnih formul.

Trditev 2.6. *Preslikava $f : [0,1]^n \to [0,1]$ je odsekoma linearna natanko tedaj, ko njen graf $\{(\vec{x}, y) \in [0,1]^{n+1} \mid f(\vec{x}) = y\}$ lahko definiramo z formulo $F(x_1, \ldots, x_n, y)$ v teoriji linearne aritmetike prvega reda.*

Izrek 2.7. *Naj bo $f : [0,1]^{n+1} \to [0,1]$ odsekoma linearna preslikava, ki je monotona v zadnji spremenljivki x_{n+1}, tj.*

$$\forall t, s \in [0,1] \,.\, t \leq s \implies \forall x_1, \ldots, x_n \in [0,1] \,.\, f(x_1, \ldots, x_n, t) \leq f(x_1, \ldots, x_n, s).$$

Tedaj sta

$$\mu x_{n+1} \,.\, f(x_1, \ldots, x_n, x_{n+1}) \quad \textit{in} \quad \nu x_{n+1} \,.\, f(x_1, \ldots, x_n, x_{n+1})$$

odsekoma linearni preslikavi iz $[0,1]^n$ v $[0,1]$.

Opomba 2.8. Zahtevamo monotonost, da smo prepričani, da najmanjša in največja fiksni točki obstajata, kar sledi iz izreka Knaster-Tarski.

2.3 Lokalni algoritem

Za izračun odsekoma linearne preslikave dovolj, da imamo algoritem, ki za podan vektor $\vec{r}$ vrača vrednost $f(\vec{r})$. Za bolj kompleksne manipulacije, kot so izračun preslikave, ki poišče negibno točko izvorne preslikave $\mu x_{n+1} \,.\, f(\ldots)$, potrebujemo več informacije. Ena možnost je – sprehajanje po množice $\mathcal{F}$, vendar ta je lahko zelo velika. Zato bomo uporabljali manj eksplicitno predstavitev preslikave f, ki jo imenujemo *lokalni algoritem.* Ta algoritem za podano točko v domeni $\vec{r}$ vrača ustrezni pogojni linearni izraz.

Definicija 2.9. *Lokalni algoritem* za odsekomo linearno preslikavo $f : [0,1]^n \to [0,1]$, je algoritem, ki za podano točko $\vec{r} \in [0,1]^n$ vrača pogojni linearni izraz $C \vdash e$, da velja

1. $C(\vec{r})$ drži;
2. $\forall \vec{s} \in [0,1]^n \,.\, C(\vec{s}) \implies f(\vec{s}) = e(\vec{s})$.

Tudi le končno mnogo različnih $C \vdash e$ lahko dobimo.

Opomba 2.10. Vsako eksplicitno predstavitev $\mathcal{F}$ lahko enostavno konvertiramo v lokalni algoritem, z katerim lahko enostavno izračunamo vrednost preslikave f v podani točki.

Za izračun preslikave, ki poišče negibno točko izvorne preslikave $\mu x_{n+1} \,.\, f(\ldots)$ bomo potrebovali le predstavitev izvorne preslikave f z lokalnim algoritmom. Rezultat dela tega algoritma bo lokalni algoritem za preslikavo $\mu x_{n+1} \,.\, f(\ldots)$.